

X Jornades d'Infància i Educació Social INFÀNCIA I MEDIACIÓ

#10JIES

Divendres 16 de desembre

Sala Calidoscopi. Centre Cívic Convent de Sant Agustí
Comerç, 36. Barcelona

Inscripció a la web del CEESC. Aforament limitat.

www.ceesc.cat - ceesc@ceesc.cat

5 € persones col·legiades i/o amigues del CEESC - 7 € persones no col·legiades

Organitza:

Amb el suport de:

Generalitat de Catalunya
Departament de Treball,
Afers Socials i Famílies

Diputació
Barcelona

INTRODUCCIÓ

Prop de **80 persones** van participar a les **Jornades d'Infància i Educació Social "Infància i mediació"**, celebrades el 16 de desembre de 2016 al Centre Cívic Convent de Sant Agustí de Barcelona.

Aquestes han estat fruit d'estones de treball, debat i diàleg; de companys i companyes del **Col·lectiu d'infància i adolescència del CEESC** que hi han fet aportacions. I així anem aprenent. Perquè les JIES són més una proposta de trobar-se i descobrir que no pas de transmissió de coneixements en una sola direcció.

La procedència i les professions de les participant ha estat variada. Des de professionals de l'educació social, de l'escola, o la universitat.

Les aportacions dels ponents i dels participants obrien el debat en una gran línia: la mediació com una eina transversal pels diferents professionals amb un gran potencial.

CONTINGUTS

- **Benvinguda i presentació institucional**
Míriem Solsona. Vicepresidenta CEESC.
David Homedes. Coordinador del Col·lectiu professional d'Infància i Adolescència del CEESC.
- **Ponència d'obertura.**
Mª Carme Boqué. Doctora en Pedagogia. Membre del comitè editorial del "Journal of Peace Education".
- **Panell d'experiències.**
 - **Mediació i famílies**
Francesca Ferrari, pedagoga, logopeda, educadora social i mediatra.
 - **Escola**
Anna Rodón, llicenciada en Belles Arts. Professora a l'Institut Tordera i mediatra escolar.
Neus Baches, professora de l'institut de Tordera.
 - **Pràctiques restauratives**
Blanca Barredo, coordinadora del Grup de Pràctiques Restauratives de l'ICE (UB).
 - **Comunitat**
Maria Méndez, coordinadora del Servei de Mediació i Convivència de l'Ajuntament de Palafrugell.

Moderador: Esteve Torregrossa, membre del Col·lectiu professional d'Infància i Adolescència del CEESC.
- **Tancament i resum**
Oscar Negrodo. Coordinador del Servei de Mediació Comunitària de l'Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat.

Benvinguda i presentació institucional

Míriem Solsona, vicepresidenta del CEESC

Presenta la X Jornada del CEESC en nom del Col·legi d'Educadores i Educadors Socials de Catalunya.

El CEESC, amb la seva tasca i jornades, fa un acompanyament a les persones, en aquells canvis que permeten poder evolucionar i avançar.

D'aquesta Jornada d'avui n'espera treball, noves expectatives i plantejaments.

David Homedes, coordinador del Col·lectiu Professional d'Infància i Adolescència del CEESC

Afegeix a la presentació inicial, que planteja una Jornada de caire molt participatiu. Comenta que aquesta no seria possible sense el suport del Col·legi i d'altres persones que treballen en forma de comissions; , persones molt diverses.

Demana la participació de més persones per aconseguir fites com la Jornada d'avui i en el treball del dia a dia.

Malgrat que hi ha molta gent que hi està implicada, sempre manquen mans i qualsevol ajuda seria molt ben rebuda. La participació pot ser de diferents formes: per mitjà de correus, fent tasques presencials...

A part d'aconseguir portar a terme la Jornada anual amb persones que treballen en el propi Col·legi a favor de la Infància, també en calen més per treballar de forma habitual a favor i per a la Infància.

La sessió d'avui no serà una classe magistral de marcar i prendre apunts sinó un espai de participació amb preguntes i respostes.

Hem de saber amb qui treballem de costat quan parlem de temes com Infància i Mediació.

Per la programació, aquesta és una jornada amb un horari, uns temes i unes exposicions que volen transmetre diferents experiències i perspectives en referència a un tema comú: La MEDIACIÓ.

La Míriem Solsona fa una petita intervenció final dient que aquest any també és la celebració del 20è aniversari del Col·legi i recorda el lema escollit, per iniciar el treball del matí: **“Som el que fem per canviar el que som”** (Eduardo Galeano).

Ponència d'obertura

Mª Carme Boqué. Doctora en Pedagogia. Membre del comitè editorial del “Journal of Peace Education”.

De què parlem quan parlem de mediació? MEDIACIÓ podria ser una forma d'afrontar els conflictes dialogant i cooperant. És una **GESTIÓ DE LA CONVIVÈNCIA**.

Treballar la mediació amb nens i nenes seria transformar el nostre món i el seu, equipant en valors i eines a tots plegats per tocar de peus a terra.

Estem en una societat “malalta”? La mediació suposa una aportació a la cultura del diàleg, al consens, i a la pau en contrast amb una cultura de contraposicions, altercats i de guerra...

La Mediació en poc temps s'ha estès com una taca d'oli.

Per incorporar la Mediació a l'escola es disposa d'actuacions diferents: Activitats de tutoria, Servei de mediació i Projectes col·lectius.

La Guia de Mediació Escolar és un programa compresiu d'activitats per a l'Educació Primària i Secundària Obligatòries. El programa consta de teoria, proposta de creació de grups, desenvolupament de diferents blocs temàtics, formació del que és un equip de mediació i projectes col·lectius. També inclou un programa compresiu d'activitats per treballar amb alumnes de 6 a 16 anys d'edat.

La Mediació es va iniciar amb Secundària i Primària però s'ha fet extensiva a l'etapa d'Infantil.

La guia d'infantil és com una Pre-Guia de Mediació en una línia semblant amb activitats per potenciar les relacions positives entre nens i nenes a l'hora d'afrontar els conflictes.

Es tracta del programa **"FEM LES PAUS"** per a nens i nenes de 3 a 6 anys, en tres mòduls: m3-Descoberta, m4-Observació i m5-Exploració. Cada proposta, pregunta del programa, ve il·lustrada amb una situació de mediació en l'àmbit infantil.

Què ens cal saber sobre Mediació Escolar?

1. La Mediació és una alternativa?

(Per què l'has pegat? Ell/a ha començat...). Així no és una alternativa. Cal regular, per mantenir els drets en una societat insana amb denúncies, judicis i amb les necessitats no cobertes.

L'alternativa és una via més normal i natural de resoldre els conflictes, una via d'entesa que tingui com a objectiu educar en la convivència.

Es basa en el diàleg, la cooperació i la responsabilitat de cada persona per mantenir un clima de pau.

2. És un mètode de resolució de conflictes?

La Mediació és un mètode per la promoció de la convivència. Es promocionen els drets i deures de cadascú.

Els millors mediadors tenen 3 anys. Els nens i nenes de 3 anys tenen menys "violència" que nosaltres i menys a desaprendre. Fan les mediacions de manera natural. (Que podem fer les paus? pregunten amb 3 anys a la mestra...).

La Porta de La Pau és un "lloc" simbòlic on els nens es troben i parlen dels seus conflictes. A infantil ho poden fer sols. Comporta un PROCÉS, UN RITUAL I UNA DINÀMICA. No és un mètode, ni una recepta.

Els conflictes són fenòmens naturals que formen part de la vida de les persones. Són necessaris per créixer. No són ni negatius ni positius, només depèn de com els afrontem.

3. La presència d'un tercer?

Vol dir que hi ha un primer i un segon (o tu o jo, o caixa o faixa).

El tercer és un mediador/a neutral. Amb l'entrada d'una persona de fora hi ha un triangle de relacions. S'utilitza un llenguatge inclusiu: (On sóc, què faig, per on anem passant).

Quan es produeix un conflicte no es tracta de "jo" o "tu" sinó de "tu i jo", és a dir, de "nosaltres".

El llenguatge que té punt i final no és de mediació.

La mediació és ternària.

4. És una activitat neutral?

No estar ni a favor de l'un ni en contra de l'altre. És una situació d'equilibri. La neutralitat és impossible entre persones. Ser imparcial voldria dir poder situar-se en el punt del mig.

El mediador moltes vegades ha de ser multiparcial per trobar una bona solució. El mediador s'interessa per les persones protagonistes del conflicte i la seva situació perquè siguin ells qui trobin una bona solució.

5. Absència de poder?

El mediador no jutja ni castiga, no sanciona, no dona consells i no pren decisions però acull a les persones en conflicte, proporciona confiança i es percep el problema d'una altra manera.

L'absència de poder no treu l'autoritat i fa innecessari l'ús del propi poder. La persona que està mediant té molta informació, més que ningú. El poder del mediador és el "no poder".

6. Un procés informal?

No és un procés informal. En mediació s'ha d'utilitzar un llenguatge molt transparent. És una obligació. La paraula NO, no existeix.

En Mediació sempre es un SÍ.

A vegades no es fan servir les paraules sinó exemples gràfics que representin les situacions.

7. Una negociació assistida?

No és una negociació assistida.

Les tècniques en l'àmbit de la negociació s'inicien a l'escola als 2 anys (sou amics? Sí, de tota la vida).

En una mediació totes les parts estan en el mateix punt de sortida.

8. Una via per arribar a l'acord?

L'amic "conciliador": (No HEU de resoldre els conflictes, sinó que HEM de resoldre els conflictes).

El punt de reunió per a la mediació, pot ser un punt "entremig".

9. Art o tècnica?

Micro-tècniques o Macro-tècniques (si no ens mirem a la cara no podrem aconseguir res).

Assertivitat, empatia, col·laboració, escolta activa, reflexió, creativitat, crítica, participació, educació emocional, justícia...

10. Lliure consentiment?

La Mediació és lliure per a totes les parts.

La Mediació és voluntària i confidencial. Els protagonistes prenen les seves pròpies decisions de forma lliure i responsable.

Anar a mediació (a vegades els nens nenes venen agafats de la mà per resoldre el conflicte i s'acaba o, de vegades, continua). (A vegades, no van a la mediació i ho arreglen pel seu compte).

11. Intervenció pacífica?

Forma part de la cultura de la pau, de la justícia restaurativa.

Si has fet una cosa "malament" tens una sanció; si has estat en un conflicte, l'has de resoldre).

Reparar és demanar perdó i costa molt. Si no ho sents, no és perdó, és una humiliació. Cal resoldre amb bones pràctiques. (Un tema d'expulsió no soluciona res, tot queda igual. És més assertiu en funció de l'edat oferir-se per prestar ajuda al professor/tutor...).

12. Lliure decisió?

Les normes ajuden. La mediació funciona de forma paral·lela amb les normes de l'escola i no les substitueix.

Què passa si nens que estan en un centre tornen a un entorn caòtic?. No s'aplica la mediació si el conflicte comporta una intervenció legal o de caràcter terapèutic.

La mediació és lliure i espontània per totes les parts.

13. Millora de les relacions?

El mediador reuneix les persones en conflicte i els explica quines coses treballaran per canviar la situació.

14. Instància de prevenció?

La gestió de la convivència suposa: PREVENCIÓ i TRANSFORMACIÓ. INTERVENCIÓ.

El servei de mediació és una instància de regulació de conflictes que no substitueix les normes de convivència de l'escola.

S'actua de forma educativa i preventiva, es fonamenta en la responsabilitat i reparació més que en la sanció.

No s'ha d'esperar a actuar quan el conflicte ja ha esclatat.

15. Un procés de transformació?

És un pas endavant en la transformació dels conflictes, persones i cultures.

En prendre decisions de comú acord, és d'esperar que les actituds negatives d'una persona envers l'altre es transformin en reconeixement i valoracions mútues.

16. Creixement moral?

Reforç de les actituds, valors i normes de manera efectiva.

17. Enfortiment personal?

Els processos de mediació són molt efectius per treballar els conflictes entre les persones que mantenen una relació de forma quotidiana.

18. Procés de comunicació?

El llenguatge, les paraules tenen molt poder, un cop dites no es poden recuperar. És important pensar abans de parlar.

Les preguntes han de ser circulars.

Què passaria si...?

Què faria falta si...?

Què no m'agradaria si...?

19. Narració d'històries...

Es conclou la ponència deixant unes preguntes a l'aire...

- L'assetjament a les escoles, descol·loca els mestres?
- Els cursos de formació (nois, noies, pares, mares, altres professionals) han de ser amb una formació per igual?

No es tracta DE RESOLDRE PER RESOLDRE, sinó de RESOLDRE PER CRÈIXER!

Quan parlem de PAU, gaudim d'una **PAU IMPERFECTA!**

Estem en un univers en conflicte i des d'aquesta perspectiva, aquesta pau està inacabada.

PANEL D'EXPERIÈNCIES

Modera aquest bloc d'experiències Esteve Torregrossa, membre del Col·lectiu Professional d'Infància i Adolescència del CEESC.

Mediació i famílies

Francesca Ferrari, pedagoga, logopeda, educadora social i mediatra. Membre del Col·lectiu de mediació del CEESC.

Inicia el seu treball en Mediació el curs 1995/1996.

Planteja el seu enfocament de la Mediació en l'àmbit familiar.

La llei de Mediació Familiar:

- va estar aprovada per Parlament de Catalunya en data 15 de juliol de 2009.
- publicada en el Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya en data 22 de juliol de 2009.
- publicada en el DOGC en data 30 de juliol de 2009.

- regula les matèries a mediar en els conflictes familiars pel Codi Civil de Catalunya.

La mediació i orientació en l'àmbit de la convivència i problemes familiars és una de les millors maneres d'intervenció, tant en el conflicte plantejat com des de la prevenció, sempre per salvaguardar sobretot els Drets dels Infants i els Adolescents quan aquests hi estan implicats.

És una resposta a les necessitats d'una societat actual.

La Mediació es considera un procés de tipus voluntari, neutral, ràpid i confidencial. Els elements de base són l'anàlisi i el tractament del conflicte i la negociació del mateix. Entenem que el conflicte forma part de la persona i de la vida quotidiana. I forma part del creixement.

Sovint la percepció contraposada d'una part i l'altra fa que determinades situacions es vegin sense sortida i apareix el conflicte. En el terreny de les relacions familiars les variables presenten moltes dificultats. Gestionar la vida amb el conflicte comporta fer que aquest sigui tractable per prevenir comportaments de caire negatiu.

Les tècniques de resolució de conflictes intenten aportar alternatives a les maneres conegudes d'afrontar i resoldre aquests conflictes.

Amb la Mediació Familiar, quan hi ha infants i adolescents implicats, es pretén aconseguir uns **objectius** concrets i treballar en uns àmbits d'actuació:

- propiciar l'escolta, acollir la persona, detectar situacions, facilitar la reflexió, informar i assessorar, contenir angoixes o fer-les sorgir per poder-les treballar, evitar situacions violentes, proporcionar i potenciar recursos, afavorir processos de mediació, etc.

El procediment utilitzat contempla quatre moments diferents:

- **Acollida:** habitualment un *caucus* com a sessió individual, té a veure amb el clima. S'ha de tenir en compte la derivació.
- **Procés:** comprensió, gestió o transformació del conflicte. Ubicar l'infant o adolescent. Contracte inicial del procés.
- **Tancament:** té a veure amb l'elaboració dels acords. Acta final signada o bé oral de tots els membres familiars, inclosos adolescents, si és el cas.
- **Seguiment:** al cap d'un temps revisió del procés i dels acords.

I en la realització de la mediació hi ha uns **temps per a la intervenció**:

- Abans: per mitjà de la prevenció.
- Durant: moment de propostes i enteses per la mediació.
- Després: pedagogia de la gestió de nous situacions de conflicte familiar.

En referència als **tipus de conflictes** que poden ser susceptibles de Mediació, es podria dir:

- Conflictes entre mares/pares i fills/filles adolescents.
- Conflictes entre mares/pares i fills/filles adolescents i entitats diverses que els acullen.
- Conflictes entre mares/pares que conviuen.
- Conflictes entre mares/pares en separació/separats.
- Conflictes entre pares biològics i d'adopció.
- Conflictes entre germans (han anat a més i cada vegada des de més petits).
- Conflictes entre mares/pares/fills/filles/avis/àvies...
- Conflictes entre noves parelles.
- Conflicte amb famílies/persones immigrades.
- Altres conflictes que, moltes vegades tenen a veure amb el cicle vital de la família (no violència domèstica) com ara, morts significatives, dols, malalties, deficiències, addiccions, factors mentals o psicològics...

En Mediació es recomana la co-mediació, és a dir, el treball conjunt de dos mediadors.

La Mediació busca millorar el clima del context on intervé, garantint els drets i deures de tothom, en un ambient de seguretat i convivència. Les parts del conflicte poden demanar la intervenció d'una tercera persona imparcial com a mediador/a.

La persona mediadora ha de poder ser, entre altres:

- Neutral: ajudant a facilitar el diàleg entre les parts.
- Equitativa: justa amb les parts.
- Amb actitud educativa: reconeguda com persona en qui es pot confiar.
- Amb capacitat d'acompanyament dels protagonistes, les persones en conflicte.
- Amb capacitat per explorar la història: coneixement de les persones implicades, el context, etc.
- Ser catalitzadora imparcial: fa canviar però ella es manté.
- Poder observar la causa/efecte de manera circular.
- Deixar sentir, pensar, expressar les històries del conflicte de cada membre familiar, facilitant la construcció i narració de noves històries on el protagonisme està en cadascú, no en el context conflictiu.
- Art de preguntar: facilitar la reflexió.

- Facilitar l'externalització: oferir recursos a altres serveis.
- Ser rígid en el procés, flexible amb les persones.

La mediació familiar amb infants/adolescents és un tema de salut, és la promoció d'hàbits saludables de sentir-se bé. La responsabilitat és de la família. A nivell social es pot arribar a permetre la irresponsabilitat, quan es propicia que si una unitat familiar té dificultats "no podeu"? "us baralleu"?, s'aconsella anar al jutge o a l'administració que arreglarà la situació. La mediació afavoreix el clima participatiu, consolida la comprensió del conflicte i de l'altre, facilita la prevenció de la violència i economitza energies, reduint l'estrès familiar.

Pensant amb els infants/adolescents, aquests són ciutadans del present i els ciutadans del futur, subjectes de dret, se'ls ha d'ensenyar a participar, participant, tenir en compte les seves necessitats i interessos, valorar la seva mirada i donar-los la paraula per opinar i expressar-se, tant als més infants, ja que hi ha moltes maneres que es pot recollir el seu pensament, com, molt especialment, als adolescents, tal i com s'ofereix en els processos de mediació mares-pares-fills-filles adolescents.

Escola

Anna Rodón, llicenciada en Belles Arts. Professora a l'Institut Tordera i mediatora escolar.

Neus Baches, professora de l'institut de Tordera.

De forma conjunta, les dues ponents presenten la seva experiència a nivell d'institut.

Dins d'un institut no es pot fer res si no s'implica tota la comunitat educativa.

Davant nens, nenes i adolescents amb problemes grans cal mirar quin entorn hi ha, qui hi ha darrere, quins adults de referència, etc.

És un centre on contínuament arriben alumnes diferents, nous.

El Servei de Mediació puja i baixa, a vegades desapareix i et trobes que no saps com es pot arreglar.

Però la Mediació ha de continuar i, per tant, buscar la manera de continuar el projecte.

Les mediacions es realitzen entre totes les persones del centre, alumnat de qualsevol curs, professorat, personal no docent i famílies. Amb els alumnes de 2n d'ESO formem nous mediadors i mediadores per tal de dinamitzar el servei.

Poden fer Mediació o poden ser ells mateixos mediadors.

Una cosa és que els alumnes i les relacions millorin i l'altra és que siguin mediadors. Per aconseguir aquests canvis treballen conjuntament nois i noies.

La Neus creu que l'aprenentatge, igual que la vida, no està parcel·lat, per tant es pot posar una mirada global que interrelacioni totes les matèries.

Cal mirar els nens i nenes de forma global i comprensible, amb respecte.

Es dona molt valor a la paraula **tutoria**.

S'ha introduït entre les matèries optatives una que es diu "fem les paus".

S'ha potenciat que alumnes, nois i noies, sortissin d'altres optatives per entrar en aquesta i així constituir el grup de Mediadors del Centre.

Aquests alumnes han d'entendre sobretot:

- Què és escoltar.
- Què és posar-se en el lloc de l'altre.
- Què és assertivitat.
- La crítica de la persona en lloc de dir *el/la és*, es canvia per:
 - o A mi m'ha agradat que...
 - o A mi no m'agrada que...
 - o A mi em costa...

Els conflictes es veuen com una oportunitat per educar conjuntament.

Els conflictes desgasten i el professorat ha hagut de fer uns grans esforços.

Com es treballa la Mediació:

1r trimestre: formació.

2n trimestre: pràctiques inventades.

3r trimestre: actuen de mediadors com a tal.

La paraula *bullying* només s'utilitza en determinades condicions. No tot és *bullying*. Normalment són "conflictes".

Al final d'aquesta exposició hi ha la visualització del **curtmetratge**:

AIRE DE MEDIACIÓ – EUCLIDES.TV, referent a l'optativa "Fem les Paus" i realitzat per alumnes de 2n d'ESO del curs 2015-2016.

Aquest curtmetratge forma part d'un projecte per interrelacionar totes les matèries buscant els elements de connexió entre elles.

Pràctiques restauratives

Blanca Barredo, coordinadora del Grup de Pràctiques Restauratives de l'ICE (UB).

Blanca Barredo es presenta com advocada, mediatadora i formadora. El seu treball es basa en la pràctica restaurativa des de 1970. Coordina grups d'innovació i recerca referent a temes de convivència, mediació, pràctiques restauratives i infància de la ICE (UB).

“Cal formar a les escoles per poder treballar a les escoles”.

Les seves línies de recerca i de més implicació tenen a veure amb l'educació per la pau i la convivència en els centres, fent comunitat i pràctiques restauratives per un exercici responsable dels drets per part dels adolescents:

- Cada vegada es treballa més des de la formació sistèmica.
- Es fan grups plurals.
- Es busquen en tots els àmbits des de les escoles.
- Fins fa poc hi havia molt poca cosa escrita.
- Hi ha idees prèvies a les pràctiques restauratives.
- Es tracta de repassar totes aquelles coses que no van bé.
- Tenint en compte el món en què estem vivint, es donen moltes situacions de risc i vulnerabilitat social.

Pot semblar que sigui més fàcil buscar “culpables” en lloc de buscar solucions i accions alternatives. La societat actual requereix d'un entramat connectat amb noves fórmules, una implicació diferent, deixant enrere models institucionals rígids, de molt control però obsolets. Amb les pràctiques restauratives es proposen establir línies de diàleg entre les dues parts (qui actua malament, qui pateix la mala actuació i la comunitat en la qual estan immersos).

D'aquesta filosofia sorgeix una necessitat de foment de la convivència per millorar les relacions socials, mitjançant el diàleg per a resoldre els conflictes i aconseguir l'apropament de les persones.

Amb aquesta mediació s'estableixen ponts entre els diferents components que formen part del conflicte:

- S'estableixen plans d'igualtat.
- Es fomenta la participació.
- Es generen responsabilitats.
- Es construeixen relacions.
- Es fomenta l'empatia.
- Es crea un context segur per compartir.
- Aporten confiança i autoconfiança.
- Ajuden en el procés d'aprenentatge.
- Permet compartir experiències.

Presentació d'una pràctica restaurativa

- Grups en cercle. Tot el grup s'asseu fent aquesta formació.
- Se segueixen unes normes.
- Hi ha un objecte concret. Pot ser una pilota que es va passant.
- Només pot parlar qui té la pilota. Els que no parlen han d'escoltar amb respecte.
- Es fan pràctiques informals i formals al respecte.
- Les declaracions i les preguntes han de ser afectives.
- La reunió pot ser perfectament improvisada.

Preguntes restauratives. Exemples:

- Què va passar?
- Com et sents ara?
- Com t'ha afectat a tu? I als altres?
- Què és i com és més difícil?
- Què necessaries que passés a partir d'ara?
- ...

Aquest tipus de pràctica restaurativa s'anomena: EL CERCLE DE LA PEIXERA.

- Com posaria en marxa un procés de Mediació a la “meva escola”?
- Primer cercle: fent que en la intervenció hi tingués cabuda el director, l'alumne, algú de fora; es deixen una o dues cadires buides.
- Segon cercle: les persones implicades en el conflicte.
- Es planteja el conflicte a tractar i es donen 10 minuts per fer preguntes.
- El cercle de la peixera és un sinònim d'espai protegit per a la resolució de conflictes.

A La Mina, en dos centres de primària i de secundària fa dos anys que estan treballant amb aquest model amb la comunitat gitana i també a les ludoteques.

Comunitat

Maria Méndez, coordinadora del Servei de Mediació i Convivència de l'Ajuntament de Palafrugell.

La Maria Méndez treballa en mediació comunitària, des de fa 7 anys a Palafrugell, en temes de Pla de Barris. En la seva exposició relata situacions concretes de mediació en el terme de Palafrugell.

Per iniciar un treball de mediació:

- Cal escoltar molt per saber on es vol implementar els temes comunitaris.
- Cal acompanyar en els processos.
- Cal trobar el teu lloc com a mediador.

Per desenvolupar la tasca de mediació:

- Primer es treballa el tema “en una taula”.
- En segon terme, cal sortir al territori.
- Cal proposar/treballar un procés.
- Apoderar a les persones amb eines per resoldre els conflictes de manera no violenta.

Calen 10 anys de treball per portar a cap una mediació comunitària adequada i a Palafrugell en aquest moment en porten 7.

S'han elaborat diferents programes per nens i joves de 8 als 12 anys per un tema de conflictes a les places a l'hora de jugar a futbol.

S'han treballat els valors a través del futbol.

Sovint hi ha mediadors que sorgeixen de forma natural i fan un bon treball apoderant els implicats amb “eines” adequades per resoldre els conflictes.

No sempre s'arriba a aconseguir a la primera. Aquests nois han fet un procés i aquest ha fet fallida, i continuaven tenint conflictes a les places i s'ha tornat a proposar la mediació.

S'ha elaborat un programa per a joves que consumeixen a la via pública: plaça, escola, poble

Buscant la mirada complementària /comunitària perquè ells sentin que estan vius a la comunitat.

Canviant aquesta mirada de “inútil, agressor, dolent...”

- mediant amb el veïnatge
- mediant amb el professor de l'institut
- mediant amb la família
- mediant amb els amics
- mediant amb la policia municipal

Donar a entendre que cadascú és una part de la pròpia comunitat.

Establint ponts i entrelaçant diferents àmbits per a no fer coses que no siguin de Mediació i tenir clara aquesta visió per no confondre els papers.

Es presenta un conflicte en un barri concret del poble. Es juga a pilota de forma habitual a la paret d'una casa de veïns:

- Es planteja una trobada entre tots els implicats.
- El problema té a veure amb l'associació de veïns.
- El problema té a veure amb la manca de camp de futbol al poble.
- Es mira quina part de tasca toca a cadascú.
- Després d'un treball conjunt i una mirada comunitària el problema està solucionat. Es decideix que es construirà un camp de futbol al poble.

TANCAMENT I RESUM

Oscar Negrodo, coordinador del Servei de Mediació Comunitària de l'Ajuntament de L'Hospitalet.

Negrodo, que es presenta com a mestre, educador social i mediador, fa en el seu tancament un resum de les comunicacions d'aquesta jornada que, si bé han estat experiències diferents, tenen uns punts en comú, **són diferents aspectes de la mediació**.

ASPECTES CLAU DE LA MEDIACIÓ:

Des del punt de vista de l'**apoderament** que la mediació aporta a les persones, es podria dir:

- Educar els nens és transformar el món.
- en mediació cal confidencialitat i voluntarietat.
- És el "PODER" del "NO PODER".
- Obtenim eines per a gestionar conflictes i per la comunicació.
- Ens cal tenir en compte: Qui és que més ho necessita?
- És important DESAPRENDRE per APRENDRE.
- És donar la paraula a qui no la té.
- És sobretot DIALOGAR.

Des del punt de vista del **reconeixement**:

- És deixar en suspens les etiquetes.
- Legitimar.
- Veure el conflicte com una oportunitat.
- Tracte d'igualtat, entre mediacions, mediadors, professions, etc.

Des de la voluntarietat:

- Per anar a mediació i arribar a acords.
- La voluntarietat com a part del procés de mediació.
- Quin és el moment per a la mediació?
- També hi ha la voluntarietat del propi mediador.

Des de la imparcialitat:

- Reconeixement del mediador com persona en qui es pot confiar.
- Posseeix credibilitat i reconeixement professional.
- Hi ha neutralitat. No hi ha guanyador ni perdedor.
- Exercir la multi-parcialitat!

Des de la cohesió social:

- Les institucions tenen normatives per a la convivència.
- Cal diàleg i reparació.
- Treballar amb pràctiques restauratives.
- Crear i millorar les relacions.
- Converses “improbables” (prat humit).
- Mediadors naturals: de qui és la mediació?
- Mediacions ampliades: cercles de pau i restauratius.
- Impacte en els no participants.
- Conflictes lleus, greus.
- Mediació tova o dura.
- Infància en els conflictes.

La Mediació és Futur? Passat? Present?

Venim del Futur!

Relatoria de les #10JIES:

Maria Rosa Estela, coordinadora Espais Familiars “Juguem Plegats” de Badalona. Secretària APEFAC (Associació de Professionals d’Espais Familiars a Catalunya).

COL·LEGI D'EDUCADORES I EDUCADORS SOCIALS DE CATALUNYA

Març 2017

Barcelona
Aragó, 141-143,
4a
08015 Barcelona
934 521 008
ceesc@ceesc.cat

Girona
Ibèria, 4
17005 Girona
972 249 276
girona@ceesc.cat

Lleida
Rambla Ferran,
32
25007 Lleida
973 289 434
lleida@ceesc.cat

**Camp de
Tarragona**
Pau Claris, 2
43005 Tarragona
977 104 081
tarragona@ceesc.cat

Terres de l'Ebre
Ramon Berenguer IV, 11
43500 Tortosa
935 183 054
terresdelebre@ceesc.cat

www.ceesc.cat

